

Het torentje

Het kabinet negeert pay-2-fly

Sinds de zomer van 2016 proberen Kamerleden van verschillende partijen de regering te wijzen op het probleem van pay-2-fly. Maar de minister en staatssecretaris sluiten de ogen voor dit probleem. Ondanks het harde werk van de volksvertegenwoordigers.

Het probleem zit hem in het gebruik van bepaalde woorden. Door het steeds iets anders te formuleren kan de staatssecretaris / minister van luchtvaart tot drie keer toe antwoord geven zonder te liegen. Maar dan moet je wel goed lezen.

Motie Van Helvert: Gestationeerd of gevestigd?

Het CDA-Kamerlid Martijn van Helvert vraagt op 7 juli 2016 aan de staatssecretaris om onderzoek te doen of en hoe pay-2-fly verboden kan worden voor in Nederland gestationeerde luchtvaartmaatschappijen. Hij wordt daarin gesteund door

bijna alle politieke partijen. In november komt het antwoord. Na gesprekken met in Nederland gevestigde luchtvaartmaatschappijen antwoordt de staatssecretaris dat pay-2-fly “niet voorkomt bij deze maatschappijen”. Het heeft dus ook geen zin het te verbieden.

Het woord ‘gestationeerd’ uit de motie wordt ‘gevestigd’ in het antwoord. De staatssecretaris liegt niet wanneer zij zegt dat bij in Nederland gevestigde maatschappijen geen pay-2-fly voorkomt. Maar de vraag ging over gestationeerde maatschappijen. Ryanair is bijvoorbeeld gestationeerd op Eindhoven, maar is niet in Nederland gevestigd.

Motie Smaling: Geen aanwijzingen

Het Kamerlid Smaling (SP) doet een nieuwe poging en krijgt daarbij ondersteuning van de Kamerleden Leenders (PvdA) en Van Helvert (CDA). Via een motie vragen zij de staatssecretaris een onderzoek te starten naar schijnzelfstandigheid bij luchtvaartmaatschappijen met een basis in Nederland.

Door de vraag zo te stellen verruimen ze het onderzoek naar Ryanair, dat sinds 2013 een basis in Eindhoven heeft maar niet gevestigd is in Nederland.

Het antwoord dat in maart 2017 verschijnt is wederom teleurstellend. De staatssecretaris heeft geen aanwijzing dat het gebeurt. Dat is alweer een klein stapje terug ten opzichte van het antwoord zes maanden eerder. Waar het antwoord eerst was

dat het “niet voorkomt”, zijn er nu “geen aanwijzingen” dat het voorkomt. En gesprekken met vakbonden hebben “geen concrete aanwijzingen opgeleverd”. Verder onderzoek is niet nodig.

De VNV springt in

Dit hele proces is door de VNV aandachtig gevolgd en blijktbaar heeft het ministerie een andere informatiebron dan wij. Daarom helpen wij de overheid graag met correcte informatie. De VNV overhandigt informatie over pay-2-fly in Nederland. Concrete informatie over wantoestanden.

Kamerlid Laçin (SP) stelt meteen Kamervragen. Het antwoord van de staatssecretaris is dan alweer een klein stapje in de goede richting. “Uit de aangereikte informatie blijkt dat er mogelijk schijnzelfstandigheid voorkomt”.

Maar toch worden er geen stappen gezet. De oplossing moet uit Brussel komen. Tot die tijd zal het kabinet de slachtoffers van schijnzelfstandigheid niet helpen.

Onmacht, onwil of onkunde?

Wat is nou de reden dat het kabinet zo stroef reageert? Dat Brussel dit probleem beter en effectiever kan oplossen, is zeker waar. Maar de Nederlandse overheid hoeft in de tussentijd niet willoos toe te kijken. Op nationaal niveau kan best iets gedaan worden tegen dit soort machtsmisbruik van luchtvaartmaatschappijen. Totdat het kabinet dat ook ziet is onze hoop gevestigd op de parlementariërs.